

Radio Proglas – dospělý mládenec, nebo mladý „dospělák“?

Váš a náš Proglas stárne i mládne. Stárne svými původními zaměstnanci, stárne také stárnoucími technologiemi, někdy i příliš zavedenými způsoby práce. Mládne ovšem svými novými zaměstnanci, mládne zkušenějšími zaměstnanci se stále novými nápady, mládne novými technologiemi a také novými způsoby práce.

V poslední době mi udělala velkou radost malá událost, o které někteří šéfové mohou jen snít. Místo toho, aby jistý mladý člověk, jak oni se teď vyjadřují, procedil mezi zuby *až skončíš řeč, skoč do ní a zaklapni víko* (to vám prý neřeknou do očí, ale za zády), řekne *dobře, rád/ráda přijedu*. A pak se ten, kterému bylo v době zahájení vysílání Proglasu sotva šest a který je dnes dospělý nebo téměř dospělý, rozjede do Brna, do Proglasu. Tenkrát před lety to děcko malovalo a posílalo do soutěží obrázky, protože ještě neumělo psát, dnes ten „dospělák“ přijede, aby si sedl za mikrofon a hodinu se staral právě o takové, jaký byl on před dvanácti lety.

Koncem letošního srpna právě takto přijela jistá proglasopsavá Adélka, aby ve studiu zasedla jako druhý partner dopisové a živě soutěživé části biblické kvízové soutěže *Proglaso*. Rodiče dole v kanceláři brali statečně telefony „síťové“ části soutěže. Kdo jste Adélku slyšeli, museli jste mít radost zrovna jako já i jako moderující Kubík Rýznarová, a přesvědčení, že tu práci dělá, jako by ji dělala odjakživa. Tak byla dobrá. Chci poděkovat jejím a všem vám rodičům, kteří podporujete v dobrých věcech své děti v na-

dějí, že vám to oplátí. Třeba tak, že totéž budou provozovat vůči dětem svým, dá-li jim je Pán.

Ještě jeden zážitek na toto téma mám z minulých dnů. Další shodou náhod také slečna se ke mně nedávno přitočila a povídá: Ty, otče Martine, musím ti říct, že ta televize Noe je vlastně docela dobrý nápad. Víš, moc jsem chtěla do Tábora na setkání mladých, ale nevyšlo mi to. Tak jsem večer sedávala u televize Noe a spoluprožívala to s našima děckama, dokonce jsem je občas viděla v záběru. Tak – moc děkuju.

Otče Leoši, řediteli Tv Noe, nestačil jsem Ti to říci, tak snad si to pro radost přečteš v tomto úvodním slůvku. To víš, na takové, jako jsi Ty, už nemám tolik času, musím se věnovat mladým...

Omlouvám se za humornou nadsázku, vždyť bez humoru bychom se brzy souzřili.

Všechny srdcem a duchem mladé pozdravuje a Boží požehnání vyprošuje

o. Martin

**Vysíláme bez reklam – přispět můžete i vy. Děkujeme!
Nadační fond Radia Proglas – 4200043003/6800**

Jako variabilní symbol uveďte prosím své členské Klubu přátel Radia Proglas nebo rodné číslo.

Novinky

► Pilní návštěvníci našich internetových stránek (sledujte novinky na www.proglas.cz a tuhle rubriku můžeme zrušit!) i pozorní posluchači Proglasu to už dávno vědí, pro ostatní informujeme: z Kateřiny Jakubcové se počátkem srpna v kostele svatého Mikuláše v Dolní Dobrouči stala paní Rýznarová. Jedná se ovšem o smíšené manželství, poněvadž muž Martin pracuje sice v Proglasu (jako Katka), současně však je zaměstnancem televize Noe (jako Katka).

► U Kintrů měli v červenci zase křtiny, třetím mládětem z líhně tohoto čistě a příkladně proglasového páru je syneček Radovan.

► Nové tváře vám představíme taky: ze dvou našich nových Tomášů první a mladší má příjmení Petr, pracuje zatím na půl úvazku ve zpravodajské redakci a těšíme se, že po skončení studií nám třeba zůstane napořád.

► Až z východočeského regionu slyšíte občas premonstráta P. Tomáše Rostislava Högera, který se stal posilou studia Vojtěchů v Hradci Králové. Však s ním přinášíme interview o pár stránek dál! Kolega náboženský redaktor Zdeněk Drštka v inkriminovaném textu bystře vystopoval nápadnou shodu zálib patera Tomáše s koníčky otce Martina, srovnajte sami. P. Tomáš: „Už ako malý chlapec som doma rozobral všetko, k čomu išla elektrická šnúra (okrem televízie) alebo do čoho sa dávali batérie...“ (více v rozhovoru na str. 4)

▲ Terezie Stoszková

▲ Tomáš Petr

▲ Stanislava Janýšková

P. Martin: „Postavil jsem spoustu užitečných i neužitečných elektronických zařízení, například v sedmnácti letech skutečně fungující telefonní ústřednu. Pokusem o opravu jsem zničil několik budíků a vedl tisíce hádek (...) Odpočinkem je mi možnost opravit nebo dorazit sem tam nějakou tu elektroniku.“ (z životopisu P. Martina Holíka na <http://www.proglas.cz/detail-cloveka/holik-martin.html>, opakují: sledujte naše stránky!) V předminulém století dávali rodiče budoucích kněží svým chlapečkům často na hraní malé oltářičky, posledních asi padesát let však hned po narození zřejmě taky malé šroubováčky: tumáš, poradíš, budeš to potřebovat!

► Mladé dámy k nám nově přišly zatím čtyři: olomoucké studio Radim získalo na několik hodin týdně Kláru Komzákovou, jinak profesorku české literatury z převroského gymnázia. Pomáhá Radce Rozkocové, jíž připadla povinnost všechno v Radimovi náležitě organizovat a zařizovat.

► Od prázdnin jste ve vysílání mohli slyšet nový mladý hlas, který patří Terezii Stoszkové, původem z Bohumína. Tato studentka mateřského jazyka v našem rádiu nastoupila jako externí moderátorka.

► Stanislava Janýšková nastoupila v létě po absolvování olomoucké Univerzity Palackého mezi naše moderátory. Budoucnost ukáže, zda časem také nebude v pomáhat Radimovi, z rodiných Samotišek to nemá daleko.

► Slečna Blanka Kraváčková se vzdělává na brněnské univerzitě a v redakci je pro ni spousta práce, vždyť tajemnice Helenka Bízová kolikrát neví, kde jí hlava stojí.

► A ještě jedna dobrá zpráva: obecně se ví, že o. Martin prohání kuřáky, zvláště pak v prostorách Proglasu. Nyní se mu dostalo nečekané podpory od zvířat. Na zeď Masarykova onkologického ústavu na Žlutém

kopci, kolem něhož téměř celý Proglas jezdívá do práce, vyvěsil kdosi takovýto plakát: Čtyři psi různé rasy sedí způsobně pod zdí a vyčítavě hledí na diváka, jenž si může nad jejich hlavami přečíst veliký nápis. Stojí na něm: „Nemáme vzdělání a přesto nekouříme. Síla přirozené inteligence! Psi českých onkologů varují: KOUŘENÍ ŠKODÍ ZDRAVÍ!!!“

Marie Blažková

▲ Violka, Kryštof a Radovan Kintrovi

▲ Novomanželé Martin a Kateřina Rýznarovi

Dušičková

*Dny naše ztěžkly vzpomínkami
na dobrodiní v hrobě ukrytá
a zlato mnohých životů
v kelímcích utrpení vytříbené
kobercem listů pokrývá
hladinu našich všedních cest*

*A srdce najednou se proměnilo
v průsečík častých setkání
všech živých s mrtvými
Mlčení jejich němých úst
je mnohdy výmluvnější
než slova pronášená tvář v tvář*

*A vůně čerstvých chryzantém
probouzí zašlé podzimy
v nichž zbohatli jsme ovocem
těch moudrých jabloní
vyrostlých v naší blízkosti*

P. Josef Veselý

Zeptali jsme se

Splnil se mu sen: stal se nejen knězem, ale i rozhlasovým žurnalistou

P. Tomáš Rastislav Höger OPraem pochází ze Slovenska. Přesto si zvolil za své působišťe Česko. Díky významné osobnosti želivského opata Víta Tajovského se rozhodl pro řád premonstrátů. Dostal se na studia do Říma, nasbíral řadu zkušeností a po osmi letech se vrátil zpět, aby sloužil na nevelké vesnické faře ve Vilémově u Golčova Jeníkova.

? Otče Tomáši, odkud pocházíte, kdy jste pocítil povolání ke kněžství a kde jste vystudoval? Jak to přijala vaše rodina?

■ Detstvo som prežil vo Finticiach, dedine pár kilometrov od Prešova na východe Slovenska. Tak ako ostatní chlapci v dedine, aj ja som robíjal okná, hrával futbal, staval v lese bunkre, ťahal dievčatá za vrkoče a nerád som chodieval do školy. Ale všetky tieto

detské šarvátky dávala rodičovská ruka do tých správnych koľají. Po skončení školy som tri roky pracoval ako elektrotechnik.

Už ako malý chlapec som každý deň chodieval miništrovať do kostola. To bol taký prvý krok ku knážskému povolaniu. Do dediny na invalidný dôchodok sa vrátil otec Tazúcius Ján Gajdoš, ktorý si ma všimol a svedomito okopával zasiaté Božie semeno v mojom vnútri. A keďže otec Tazúcius je želivským premonštrátom, často som počul o sv. Norbertovi, o prvom kláštore v Premontré, o činnosti, duchovnej náplni, význame rádu a o premonštrátoch v Želive. Základné teologické a filozofické štúdiá som absolvoval v Ríme

na Pontificio Ateneo Sant Anselmo a sociálnu komunikáciu som študoval na Saleziánskej univerzite v Ríme.

? Kde jste se dostal k nám do České republiky a diecéze Hradec Králové a jak jste byl lidmi přijat? Zůstanete zde natrvalo?

■ Tesne pred novembrom 1989 som spoznal aj samotného pána opáta Víta Tajovského, želivského opáta. V roku 1993 som nastúpil do noviciátu a práve noviciátom som zapustil korene na Vysočine. Otázka o prijatí či neprijatí medzi ľuďmi by sa mala skôr adresovať mojim farníkom, pre ktorých

som tu. Farníci či už v Havlíčkovom Brode, Humpolci, kde som bol kaplánom, a teraz tu vo Vilémově u Golčova Jeníkova, kde som štvrtý rokom administrátorom, ma prijali veľmi milo a som im zato veľmi vďačný. Berú ma ako, keby som sa tu narodil, ako keby som bol jedným z nich.

Korene som už zapustil dosť hlboko, našiel si tu veľa kamarátov, pomocníkov, rozbehnul určité aktivity a to ma utvrzuje, že asi zostanem tu v královohradeckej diecéze natrvalo.

? Kde jste se doslechl o Radiu Proglas a co vás inspirovalo k nabídce spolupráce?

■ Ešte keď som býval v kláštore, som si na dvere

do izby vylepil samolepku rádia Proglas a dodnes tam ešte je, aj keď tam býva už iný spolubrat. V Želive nebolo možné počúvať vysielanie Proglasu, ale keď sme išli na návštevu k jednotlivým spolubratom a vedel som že Proglas tam naozaj vysielala, hneď som už na autorádiu ladil príslušnú frekvenciu. Po príchode do Vilémova na sever Vysočiny som zistil, že Proglas hraje, a tak má svoje miesto na predvoľbe môjho autorádia či rozhlasového prijímača na fare. Spolubratia kňazi a priatelia, čo ma poznajú, vedia o mne, že rozhlas je môj koníček, a tak mi dali vedieť, že biskupstvo v Hradci Králové a štúdio Vojtěch hľadajú niekoho do svojho tímu. Trošku som váhal, český veľmi neviem, ale potom som si povedal, že za opýtanie nič nedám...

? Co vás na rozhlasové práci teší nejvíc a jaké pořady byste chtěl v budoucnu pro Proglas připravit?

■ Teší ma to, že práca v rozhlase nie je stereotypná, čiže rovnaká. Vlastne zatiaľ robím príspevky a pozvánky na kultúrne či duchovné akcie v královohradeckej diecézi, ale vždy sú to veci nové a zaujímavé. Ale pravdu povediac, hlavne ma teší to, že aj kňaz sa môže prezentovať v médiách. Veľa ľudí si predstaví kňaza ako človeka zavretého na fare s breviárom v ruke. Ale apoštolovať znamená vnášať Krista do rodín, farností aj cez rozhlasový éter, a tak sa teším, že môžem plniť Kristov odkaz: „Čo vám hovorím vo tme, hovorte na svetle, a čo počujete do ucha, rozhlasujte

zo striech“ (Mt 10,26–27). A tie strechy, to sú tie antény, cez ktoré dokáže prúdiť Kristovo slovo.

Nemám konkrétnu predstavu, čo by to malo byť – vždy som pripravený urobiť to, čo vyžadujú okolnosti a potreby vysielania. Niekedy to môže byť zaujímavý rozhovor, niekedy to môže byť zaujímavá reportáž, niekedy aj príjemná pozvánka na pekný výlet na Vysočínu. A možno niekedy vznikne aj nejaký kratší menšinový program pre Slovákov žijúcich v Českej republike.

? Máte problémy s liturgií v češtině?

■ Liturgia je rovnaká na celom svete, či už vo Finticiach, v Ríme, v Želive ale aj tu vo Vilémove, takže nemám. Myslíte na výslovnosť? (smích, pozn. redakce) Rodeným Čechom niesom, ale pokiaľ mi ľudia na sv. omši odpovedajú a reagujú na moje výzvy, tak mi asi rozumejú. Ale vážne. Veľmi veľký problém mi robilo to vaše erko s háčkom, ale myslím, že teraz je to už lepšie. Priznám sa, že k veriacim sa radšej prihovám v slovenčine, pokiaľ český text nemám napísaný. Predsa v slovenskej gramatike sa cítim istejší ako v českej. A na strane druhej, už veľa veriacich ma povzbudzovalo, aby som svoje kázne hovoril po slovensky, že sa im mákká slovenčina veľmi páči.

? Jaké jsou vaše záliby a koníčky?

■ Už ako malý chlapec som doma rozobral všetko, k čomu išla elektrická šnúra (okrem televízie) alebo do čoho sa dávali batérie. Záujem o elektroniku v sebe pestujem ešte aj dnes, ale už nie tým, že rozoberám, ale zaujímam sa o nové technológie a trendy v oblasti elektroniky a rozhlasového vysielania.

? Kteří svatí vás oslovují?

■ Všetci svätci. Každý z nich sa vyznačuje niečím, čím nám môže byť vzorom a príkladom v našom živote.

? Vaše životní krédo?

■ Miluj a budeš milovaný.

Oblíbené:

- Roční období – leto
- Hudba – populárna
- Květina – každý kvet mi robí radosť
- Barva – modrá
- Jídlo – brynzové halušky
- Auto – Peugeot

„Naše“ Evropa II.

pokračování ze Zpravodaje 36

V jednom z předchozích čísel jsme se vydali na návštěvu „k příbuzným“ – seznámili jsme se a pozdravili s členskými zeměmi Evropské unie a zvláště s jejich zemskými patrony. Hostili nás především „rodinní pamětníci“, tedy služebně starší členové EU.

Své zemské patrony mají také ty středoevropské země, které jsou v Evropské unii nováčky. O našich světcích jistě víte, zmiňme jen, že hlavními patrony ČR jsou *Václav a Cyril a Metoděj*; soluštní bratři byli také prohlášeni za patrony Evropy. Postava dalšího světce, pražského biskupa a mučedníka *Vojtěcha*, nás spojuje se sousedním Polskem.

▲ svatí Cyril a Metoděj, mimo jiné tvůrci Proglasu

Kromě sv. Vojtěcha je patronem *Polska Stanislaw*, rovněž biskup a mučedník; byl zabit v Krakově roku 1079 králem Boleslavem. Polskými patrony jsou také dominikáni *Hyacint a Česlav*, jezuita *Stanislaw Kostka* a minorita *Maxmilián Maria Kolbe*, který zahynul v koncentračním

táboře Auschwitz-Birkenau roku 1943, nabídnuv svůj život za odsouzeného otce několika dětí. Kandidátkou svatořečení je *blahoslavená Karolína Kózkówna*, zavražděná za první světové války vojáčkem, který se ji pokoušel znásilnit.

Slovensko má jako hlavní patronku *Pannu Marii Sedmibolestnou*, kterou poutníci uctívají v západoslovenském Šaštíne. Na počátku 17. stol. byli v Košicích umučeni jezuité *Melichar Grodecki* a *Štěpán Pongracz*

Dvořák – hodně těžké jméno pro cizince

Poslouchat vážnou hudbu je pro někoho lahůdka, pro jiného trest a pro dalšího holé neštěstí. Moderátora Radia Proglas se ale nikdo neptá, jestli má raději takzvanou populární hudbu, jazz, dechovku nebo dává přednost klasice. Za odbavovacím mikrofonom musí poslouchat všechno a ještě k tomu podávat správné informace.

Zdá se vám to jednoduché? Mohu vás ujistit, že tak lehké to zase není. Naštěstí má onen moderátor za sebou tým chytrých lidiček, kteří mu poradí, jak co správně přečíst. Někdy se ale

stane, že chytrí lidé zrovna nejsou po ruce a on si musí poradit sám. Podle svého nejlepšího vědomí a svědomí se musí rozhodnout. Ne vždy to dopadne dobře – to se pozná podle rozlícených telefonátů posluchačů.

Abyste měli lepší představu o tom, co může našeho moderátora potkat v oblasti vážné hudby, přichystala jsem pro vás krátký test. Zkuste správně vyslovit jména těchto 22 skladatelů a interpretů. (Pro snadnější kontrolu si můžete své výslovnosti zapsat.) Jak se vám to podařilo, pak zjistíte, když otočíte stránku vzhůru nohama. Ale nešvindovat!

a ostříhomský kanovník *Marek Štěpán Križin*; jsou uctíváni jako košičtí mučedníci. Na své svatořečení čeká několik mučedníků 20. stol., řeckokatoličtí biskupové *Vasil Hopko* a *Petr Pavol Gojdič*, řeckokatolický kněz *Metoděj Trčka* z kongregace redemptoristů a řeholní sestra *Zdenka Cecilia Schelingová*.

Maďarskými patrony jsou dva uherští králové, *Štěpán*, první křesťanský král, kterého podle některých pramenů pokřtil sv. Vojtěch, a *Ladislav*, jeden z nejvýznamnějších panovníků 11. stol. K zemským patronům patří také *Martin*, rodák z Panonie (dnešního Maďarska), a *Astrik*, jeden z druhů sv. Vojtěcha a první biskup v Ostřihomí. Na beatifikaci čeká jeho slavný nástupce, kardinál *József Mindszenty*, odpůrce komunistické diktatury.

Také **Slovinsko** má své zemské patrony – jsou jimi sv. *Jan* a sv. *Virgilius*, salcburský biskup z 8. stol., nazývaný apoštol Korutan.

Malta se stala jednou ze zastávek apoštola *Pavla* při jeho cestě do Říma. Není tedy divu, že se spolu se sv. *Jiřím* stal patronem tohoto ostrova. A Pavlův spolupracovník a přítel *Barnabáš* je zase patronem svého rodného **Kypru**.

Litva vděčí za své křesťanské kořeny soužití s Polskem od 15. do 18. stol. Zemským patronem je syn polsko-litevského krále *Kazimír*. Tento dědic trůnu jednoho z největších států své doby

se zřekl vlády a odešel do ústraní. Zbytek svého života strávil modlitbami a dobročinností, byl velkým cítelem eucharistie a Panny Marie.

Lotyšsko čeká na svého prvního světce. Měl by jím být kandidát beatifikace *Boleslav Sloskāns*, arcibiskup z Rígy. Byl pronásledován komunistickým režimem, od 1947 žil v belgickém exilu, kde 1981 zemřel.

Od Nového roku nám v evropské rodině přibyli noví příbuzní, nové členské země – Bulharsko a Rumunsko. I ony mají své zemské patrony. V **Bulharsku** jsou to nám známí *Cyril* a *Metoděj*, v **Rumunsku** *Nicetas* z *Remesiany*. Tento světec žil pravděpodobně na přelomu 4. a 5. stol., byl biskupem v Remesianě (dnešním městečku Bela Palanka na východě Srbska) a působil jako misionář na území Dacie, dnešního Rumunska.

Jak vidíme, spojují Evropu a její země „rodinná pouta“ světců a světic, napříč hranicemi, národy a staletími, přes hory, řeky, lesy i moře. A to je dobře. V době, kdy k sobě mají blíž města i státy, v době dálnic silničních i elektronických (jak se říká internetu) by k sobě měli mít blíž i lidé; a to platí obzvlášť pro nás, pro křesťany. Máme totiž tu výhodu, že spolu s evropskými svěťci v žádné z těchto zemí nebudeme sami a nebudeme se tam muset bát.

Zdeněk Drška

Malý test výslovnosti:

1. Aude Heurtematte, **2.** João de Sousa Carvalho, **3.** César Franck, **4.** David Ather-ton, **5.** Ernő Sebestyén, **6.** Eugène Gigout, **7.** François Huybrechts, **8.** Geneviève Marchand, **9.** Geoffrey Coleby, **10.** Giorgio Zancanaro, **11.** Henri Vieuxtemps, **12.** Charles Gounod, **13.** Iain Simcock, **14.** János Sebestyén, **15.** Jean Baptiste Lully, **16.** Jud Arthur, **17.** Luigi Boccherini, **18.** Martenot de Cironde, **19.** Sándor Solyom Nagy, **20.** Tomasso Vecchi, **21.** Vincenzo Bellini, **22.** Xavier Depraz

1. od ertemat, 2. žuan d sōza karvajlu, 3. sezār frank, 4. deŷvid esrtu, 5. erne ŷebes'ten, 6. ezen žigu, 7. fransoa ujbreks, 8. ženeviēv maršān, 9. dzořfy kouibj, 10. dzoržo cankanāro, 11. henri vjetam, 12. šāri gūno, 13. jēin simkok, 14. jānos ŷebes'ten, 15. žān bayst'itvi, 16. džad ārsr, 17. lujdži boke- riny, 18. marteno d siron, 19. šāndor ŷojom nad, 20. tomaso vekki, 21. vin- censo bellny, 22. zavie depra

Správně výslovnosti:

Historie soukromé detektivní kanceláře Lorňon

Uherská a česká královna, arcivévodkyně rakouská a římská císařovna Marie Terezie (1717–1780) pověřila v roce 1747 dva mladé muže (Mikuláše Ferdinanda Bonaventuru a Filipa von Springenfelda), aby dohlíželi na transporty tokajského vína z Uher na vídeňský dvůr; volbou trasy, bezpečnostními opatřeními... Organizovali skupinu, která měla chránit dodávky před loupežníky. Pro jejich prozíravost, důslednost a pečlivost je později královna pověřuje ochranou, výchovou a hlídáním svých synů, malého Poldíka a staršího Pepíka. Záhy však jsou pověřeni navazováním diplomatických vztahů mezi Rakouskem a Francií.

Vzhledem k jejich úspěchům začínají jejich služby využívat další urození tehdejší společnosti. Podílejí se na přepravě nejcejnějších rodinných skvostů, pátrají po zmizelých drahocnostech urozených šlechtických rodů atd. Děje se tak s velkými úspěchy. Jejich věhlas roste případ od případu.

Za odhalení plánované loupeže královské pokladnice je z rukou samotné císařovny v roce 1757 Filip von Springenfeld obdarován pozlaceným lorňonem. Tento dar vtiskl oběma mužům nezaměnitelný symbol. Z dnešního pohledu bychom řekli jistou značku či logo. Vzniká první a pravděpodobně nejslavnější soukromá detektivní kancelář v habsburské monarchii – „Lorňon“.

Pokračovatelé detektivní kanceláře vystupují z jisté anonymity a utajení a oficiálně se představují na veřejnosti se svými dosud nezvyklými službami. Lorňonu coby předmětu je vtisknut jistý punc hrdosti. Lorňon bývá vyobrazován v hlavičkách veškeré dokumentace, jeho rytina visí na vývěsní ceduli na budově, kterou její pokračovatelé postavili jako své centrum v Dolních Rakousích.

Samotný lorňon je záramován a děděn jako relikvie – památka na slouvné zakladatele.

V současnosti sídlí Soukromá detektivní kancelář Lorňon v Brně na ulici Barvičova 85. Pracovní tým tvoří Inspektor Habža, strážmistr Kubík a rotný – pes Mireček.

S jejich dobrodružnými příběhy vás budeme seznamovat od září vždy ve středu v 16 hodin.

Inspektor Habža
& strážmistr Kubík

Církevní dějiny v zrcadle staletí

Úsloví „Historia – magistra vitae“, běžně užívané ve vztahu k obecným dějinám, je stejně platné také pro specifickou problematiku církevních dějin. Přípravovaný vzdělávací pořad na pokračování si klade za cíl přiblížení nejdůležitějších událostí a osobností dvoutisícileté existence křesťanské církve. Nosnou konstrukci představují základní historické a teologické linie, přičemž jednotlivé pořady reflektují nejnovější stav poznání. Tvůrci pořadu posluchače postupně provedou zrodem křesťanské Evropy, středověkým papežstvím, mništvím, vzdělaností a kulturou, na kterých měla církev rozhodující podíl, přiblíží nejdůležitější koncily a fenomény jako např. boje o investituru nebo křížové výpravy. Z církevních dějin novověku bude zvláštní pozornost věnována problematice reformace a katolické reformy, misijní činnosti související s geografickými objevy nebo proměňným úlohy a postavení církve v době josefinismu, revoluci a v moderní době. Zaslouženého prostoru se dočkají rovněž osobnosti a události českých církevních dějin. Pořady, při nichž vás bude provázet historik Jiří Mihola z Masarykovy univerzity, doplní ukázky dobové hudby, citace pramenů či soutěžní otázky.

Pavel Mikšů a Jiří Mihola

Křesťanem na částečný úvazek

Rozdíl mezi zaměstnáním a povoláním je především v tom, že určitý druh zaměstnání může vykonávat každý, kdo není zrovna postižen nepřekonatelným odporem k práci, zatímco jednotlivá povolání mohou vykonávat jenom ti, kdo jsou k tomu povoláni. Zjednodušeně řečeno v zaměstnání si odpracují sjednaný hodinový úvazek a jdu si po svém, ale povolání se nedá omezit pracovní dobou. Zaměstnání může mít člověk i několik. Půl úvazku v jedné firmě, druhého půl v jiné a ještě nějaký kdovíkdě. S povoláním je to jiné.

Představte si, že by lékař, třeba specialista kardiolog, pracoval ve fakultní nemocnici na částečný úvazek a většinu času trávil v nějaké počítačové firmě, kde by sice vydělal desetkrát více, ale na soustavné vzdělávání v oboru by mu už nezbyl čas. Možná by rychle zbohatnul, ale chudáci pacienti, kteří by se u něho léčili. Žádné povolání se nedá vykonávat na částečný úvazek. Vyžaduje celého člověka.

O nás, křesťanech, se říká, že jsme povoláni k novému životu. Jinými slovy – naším povoláním je nový život v Kristu. „Proto se stále za vás modlíme, aby vás náš Bůh učinil hodnými svého povolání a svou mocí přivedl k naplnění každé vaše dobré rozhodnutí a dílo vry.“ (2 Sol 1,11)

„...Bůh, který nás spasil a povolal svatými povoláním ne pro naše skutky, nýbrž ze svého rozhodnutí a z milosti, kterou nám daroval v Kristu Ježíši před věčnými časy.“ (2 Tim 1,9)

Také o nás Ježíš říká, že jsme světlo světa a sůl země (viz Matouš 5,13–16). První otázka zní, jestli vůbec jsme; druhá – jestli napořád, anebo jenom na částečný úvazek, třeba pouze v neděli, a to ještě jenom mezi desátou a jedenáctou.

Jak by vypadal život na zemi, kdyby slunce svítilo a sůl byla slaná jenom na částečný úvazek? Dovedete si představit, v jakém chaosu bychom se zmítali?

A není současný chaos – morální, náboženský, společenský atd. – jenom proto, že jsme křesťané jenom na částečný úvazek? Není právě následující Ježíšův výrok varováním právě pro nás? „Vy jste

sůl země; jestliže však sůl pozbuje chuti, čím bude osolena? K ničemu již není, než aby se vyhodila ven a lidé po ní šlapali.“ (Matouš 5,13)

Boží Slovo – kromě toho, že je ostré jako „dvousečný meč“ – je také mocným povzbuzením: „Proto se, bratří, tím více snažte upevňovat své povolání a vyvolení. Budete-li to činit, nikdy nekloupnete.“ (2 Pt 1,10)

Rev. Jaroslav Kratka, OLJ

Mše svatě v našem studiu

V úterý (až na výjimky) přenášíme bohoslužbu v 18 hodin z Radia Proglas, z jednoho z našich studií. Slouží ji zpravidla ředitel Proglasu, otec Martin Holík. Při těchto úterních mších pamatujeme na jednotlivé skupiny posluchačů – první úterý v měsíci je mše sloužena za zemřelé posluchače, přátele Proglasu, druhé úterý za nemocné a o třetím úterku pamatujeme vůbec na všechny posluchače.

Jste-li z Brna nebo blízkého okolí, můžete se samozřejmě zúčastnit mše svatě v našem studiu, tedy přímo v živém vysílání. Bude-li chtít, rádi vás uvítáme – pokud možno alespoň dvacet minut předem. Ukážeme vám studio, z něž bohoslužby přenášíme, řekneme si, jaká specifika taková rozhlasová mše svatá má, a třeba si i zkusíme nacvičit zpěv ke mši či odpověď k žalmu. A zjistíme, že mikrofony nekoušou, i když mají jakési náhubky.

Zdeněk Dršťka

Ples Proglasu v Litomyšli

V roce 2008 jsme pozvanými hosty na ples farnosti v Litomyšli.

Tento ples se uskuteční v místním sále Smetanova domu

v sobotu 12. ledna 2008.

▼ pondělí až pátek ▼

00.05	po – Folklorní okénko (R) út – Křesťan a svět (R) st – Oktáva (R) čt – Duchovní vzdělávací pořad (R) pá – Všimli jsme si (R)	12.05	Hudební siesta
00.30	út – Noční bdění s folkem st – Noční bdění s jazzem a blues čt – Noční bdění s etnickou hudbou	13.00	Zprávy
01.00	Komorní hudba	13.05	Vzkazy (st – Tržiště)
02.00	po – Vítejte, senioři (výběr R) út – Křesťanské noviny (rádio Lumen, R) st – Církev CČSH/SCEAV/Dotýkání světla (R) čt – Radio Vatikán slovensky (R) pá – Duchovní vzdělávací pořad (R)	13.20	Písničky časné odpolední
02.30	Písně	13.50	Dnešek v kalendáři
03.00	po – Slyšte, lidé! (R) út – Jak se vám líbí (R) st – Hrajte, kapely! (R) čt – Folklorní okénko (R) pá – Jak se vám líbí (R)	14.00	Pozvánky
04.00	Písničky před svítáním	14.30	Třikrát z Proglasu
04.45	Jitro s dechovkou	15.00	Zprávy
05.00	Informace o pořadech	15.05	Písničky pro hezké odpoledne
05.05	Hudebně-zpravodajský magazín	po – Komentář týdne (R) (1. pá v měsíci a st + pá v postu Kříž. cesta)	
05.27	Myšlenka na den	15.25	Informace o pořadech
05.30	Vážná hudba	15.40	Listárna (út, čt)
05.42	Evangelium, Duchovní slovo	16.00	po – Pořady z regionů (R) út – Barvínek
06.00	Zprávy	st – Soukromá detektivní kancelář Lorřon	
06.10	Ranní chvály	čt – Církev CČSH/SCEAV/Dotýkání světla (R)	
06.45	Ranní ziváček po – Proglaso – pís. zadání (R)	pá – Všimli jsme si	
07.00	Zprávy	16.55	po – Hitparáda Kolem se toč (R) út – Slyšte, lidé! (R) st – Folklorní okénko čt – Hrajte, kapely! pá – Oktáva
07.15	Putování po krajích	17.25	pá – A capella/Jazzový podvečer
07.45	Třikrát z Proglasu	17.55	Myšlenka na den (R)
08.00	Zprávy a přehled tisku	18.00	po, st – Modlitba růžence út, čt, pá – Mše svatá
08.45	Radio Vatikán (záznam včerejšího vysílání)	18.35	Duchovní hudba
09.00	Vážná hudba	19.00	Večerní ziváček
09.15	Vysílá TWR	19.15	Jak se vám líbí
09.30	po – Dopeledne s Proglasem út – Kafemlýnek st – Magdazín čt – Vítejte, senioři (Minuty pro zdraví) pá – Knižovnička Proglasu (R)	20.00	Zprávy
10.25	Informace o pořadech	20.15	Bible v liturgii
10.30	Vonička lidových písní/dechovka	20.45	Radio Vatikán
11.00	Zprávy	21.05	Večerní chvály
11.05	Čtení na pokračování	21.15	Křesťanské písně
11.30	Písničky před polednem	21.30	Čtení na pokračování (R)
11.57	Myšlenka na den (R)	22.00	po – Církev CČSH/SCEAV/Dotýkání světla út – Duchovní vzdělávací pořad st – Pořady z regionů čt – Pořady z regionů pá – Pravoslavní
12.00	Polední modlitba	22.30	út, pá – Živý růženec st – Noční cukrárna čt – Křesťan a svět (R) po – Křesťanské noviny (rádio Lumen, R) po – Noční linka út, pá – Duchovní hudba čt – Písničky k usinání
		23.50	Duchovní slovo
		23.58	Půlnoční modlitba

Programové schéma platí od 1. října 2007. Přehled pořadů najdete také na www.proglas.cz. Program vychází v příloze Televize – Rozhlas Katolického týdeníku. Aktuální přehled pořadů zasláme zdarma na objednávku e-mailem: redakce@proglas.cz

▼ sobota ▼

- 00.05 Jazz/blues
 01.00 Magdazín (R)
 02.00 Komorní hudba
 03.00 Z archivu slovesných pořadů (R)
 04.00 Písničky před svítáním
 05.00 Informace o pořadech
 05.05 Hudebně-zpravodajský magazín
 05.30 Myšlenka na den
 05.33 Písničky pro sobotní ráno
 06.20 Evangelium, Duchovní slovo
 06.30 Ranní chvály
 06.45 Křesťanské písně
 07.00 Radio Vatikán (záznam včerejšího vysílání)
 08.00 TWR – Na sobotní frekvenci Proglasu
 09.00 Pozvánky
 09.30 Barvínek (R)
 10.25 Informace o pořadech
 10.30 Vonička lidových písní
 11.00 Zprávy
 11.05 Všimli jsme si (R)
 11.57 Myšlenka na den (R)
 12.00 Polední modlitba
 12.06 Hudební siesta se Střípkem poezie
 13.30 Písničky k odpočinku
 13.50 Dnešek v kalendáři
 14.00 Čtení pro děti a mládež
 14.30 Tržiště - telefonická inzerce
 15.00 Jak se vám líbí (R)
 16.00 Zprávy
 16.05 Čteme z křesťanských periodik
 16.20 Informace o pořadech
 16.30 Hudební listování
 17.00 Pořady z regionů (R)
 17.30 Písničky pro příjemný podvečer
 17.55 Myšlenka na den (R)
 18.00 Zprávy
 18.20 Komentář týdne
 18.30 Zrcadlo týdne
 18.45 Za lidovou písničkou
 19.00 Večerní ziváček
 19.15 Slyšte, lidé!
 20.15 Radio Vatikán
 20.30 Modlitba růžence
 21.05 Večerní chvály
 21.20 Vstupenka na operu/operetu
 22.10 Magdazín (R)
 23.05 Informace o pořadech
 23.10 Písničky k usínání
 23.50 Duchovní slovo
 23.58 Půlnoční modlitba

▼ neděle ▼

- 00.05 Hitparáda Kolem se toč (předpremiéra)
 01.05 Duchovní vzdělávací pořad (R)
 01.30 Zrcadlo týdne (R) + Komentář týdne (R)
 02.00 Komorní hudba
 02.30 Písně do tmy
 03.00 Z archivu hudebních pořadů
 04.00 Písničky před svítáním
 05.00 Vážná hudba
 05.30 Myšlenka na den
 05.33 Písničky pro sváteční ráno
 05.55 Informace o pořadech
 06.00 Čteme z křesťanských periodik (R)
 06.20 Evangelium, Duchovní slovo
 06.30 Ranní chvály
 06.45 Křesťanské písně
 07.00 Radio Vatikán (R, česky a slovensky)
 07.45 TWR – Studna slova
 08.00 Duchovní hudba
 09.00 Mše svatá
 10.00 Varhanní hudba
 10.25 Informace o pořadech
 10.30 Duchovní vzdělávací pořad
 11.00 Proglaso
 11.57 Myšlenka na den (R)
 12.00 Polední modlitba
 12.06 Hudební siesta se Střípkem poezie
 13.20 Knihovnička Proglasu
 13.30 Písničky k odpočinku
 13.50 Dnešek v kalendáři
 13.55 Proglaso – písemné zadání
 14.00 Nedělní pohádka
 14.30 Blahopřání
 16.00 Zprávy
 16.05 Vzkazy
 16.20 Informace o pořadech
 16.30 Písničky z archivu
 17.00 Křesťan a svět
 17.30 Pravoslavní (R)
 17.55 Myšlenka na den (R)
 18.00 Modlitba rodin
 18.25 Proglaso – písemné zadání (R)
 18.30 Večerní ziváček
 19.00 Hitparáda Kolem se toč
 20.15 Radio Vatikán
 20.30 Koncert duchovní/vážné hudby
 22.05 Večerní chvály
 22.20 Písničky k usínání
 22.55 Informace o pořadech
 23.00 Komorní hudba
 23.50 Duchovní slovo
 23.58 Půlnoční modlitba

(R) značí opakování (reprízu) pořadu Zprávy přebíráme z ČRo 2 – Praha, kromě vlastních zpravodajských relací ve 13.00 a 20.00

Z natáčení Barvínku

Barvínkem vás provází Monika Lepková a já, Luděk Strašák. Monika je maminkou dvou děvčátek, pětileté Alžběty a roční Bereniké. Bydlí v Kunštátu, odkud dojíždí do našeho studia. Ne vždy ji ovšem povinnosti pustí do zvukotěsné místnosti ozdobené mikrofony. A v tom případě se vezme do kapsy minidisk, mikrofon a vyrazí se do Kunštátu k Lepkům do pokoje.

Pokud si náhodný čtenář myslí, že je taková činnost nudná, necht' pokračuje ve čtení.

Zvoním u Lepků a vítá mě štěkot psa. Podle zvuku odhaduji asi půlmetrového. Otvírá mi Monika a opravuji svůj odhad: pes je asi metrový. „Ahoj, Lud'ku, máme drobný problém, přišli k nám zedníci,“ zdraví mě do rachotu zednické míchačky Moničin veselý soprán. „Ale neboj, budeme uvnitř. Oni dělají venku.“ Vcházíme do místnosti a dáváme si čaj. Mezitím se ze stropu ozývají těžké kroky. „No jo, oni pracují na půdě,“ směje se Monika, „ale za chvíli budou mít přestávku. Zatím si projedeme scénáře.“

Po chvíli opravdu kroky nad našimi hlavami ustávají. Starší Alžběta sedá k počítači se sluchátky na uších a sleduje pohádku, mladší dcera spí.

Nastavuji mikrofon a začínáme nahrávat. Po prvních třech větách se z ložnice ozývá mladší Bereniké.

„Jak to? Vždyť normálně touhle dobou spí,“ říká Monika a utíká utěšit plačící batole. Dítě je utěšeno a pokračujeme. Až na pár drobností, kdy zedníci zakřičí příliš nahlas, mladší dítě zavrní nebo starší volá maminku, proběhne nahrávání dobře. Rozhodnu se ještě jednou zkontrolovat nahrávku. Zvuk

z místnosti se rozléhá a tvoří tak nepříjemné echo.

„Nemáte ještě nějakou místnost, s kobercem a záclonami, abychom dozvuk trochu utlumili?“

„Můžeme to zkusit v ložnici.“ Jdeme do ložnice a nahráváme vkleče u jedné z postelí. Větu „Moniko, kam jsi dala tu pěťikorunu?“ musíme opakovat, protože snaživá Alžběta nám přináší pěťikorunu se slovy: „Tady jste si ji nechali.“

Bližíme se na poslední stránku. „Proč ten jeteříček roste u vody,“ ozývá se z místního rozhlasu. Nahrávání jsme přerušili až do doby, než jsme se dozvěděli, kdy má lékařka dovolenou a kdy budou vykupovat peří.

S nahrávkou, která má v tuto chvíli cenu zlata, přchám k autobusu.

To je jen jedna z věcí, které se mohou přihodit, než se z rádia ozve: „Ahoj, holky a kluci, zdraví vás Monika a Luděk.“

Luděk Strašák

Jak nenaštvat svého pubertáka

Titulek článku jsem si vypůjčila z názvu knihy Zacka Eliase a Travise Goldmana vydané nakladatelstvím Fragment.

O tom, jak přežít pubertu svých dětí, vyšla celá řada moudrých knih. Jako matka dospívajících ratolestí jsem je zoufale sháněla a pročetla v naději, že najdu recept, jak se svými potomky vyjít v klidu a míru. Většinou to ale byly rady zvyhodňující jednu stranu – a to ubohého nepochopeného adolescenta.

Halina Pawlowská radí: „Udržujte je v teple a nasycené a na nic se neptejte.“ Je to stručné, je to vtipné a dokonce je to i pravdivé. Přesto bych

vám to v žádném případě nedoporučovala! Nenaštvejte sice svého pubertáka, ale časem spláčete nad výdělkem.

Naštvat svého pubertáka je totiž normální a dokonce zdravé. Dospívající cítí potřebu oddělit se od rodičů a rodiče by jim to měli umožnit. Rodiče, kteří se snaží za každou cenu o kamarádský vztah (např. přizpůsobují mládeži své oblečení, nechají se tetovat či poslouchají divokou hudbu), nutí své potomky, aby přitvrzovali. Oni totiž nepotřebují dalšího kamaráda – těch mají obvykle dost mezi svými vrstevníky – potřebují se odpoutat od rodičů. Zkrátka a dobře: potřebují si myslet, že mají totálně nemožné, staromódní, přihlouplé a snad úplně tupé rodiče. To je prostě normální. Všichni

Kafemlýnek

Po prázdninové přestávce, kdy jsme vám nabízeli reprízy starších vydání *Kafemlýnku*, se s vámi setkáváme opět živě. Také v tomto školním roce se chceme věnovat tématům, která jsou blízká maminkám na mateřské dovolené a ženám v domácnosti. Naše předprázdninové setkání s maminkami na mateřské dovolené, které někdy působily nebo stále působí v Proglasu, bylo milým zpestřením našeho vysílání. Podobné společné posezení plánujeme v *Kafemlýnku* na konec listopadu. Tentokrát si s vámi budeme povídat na adventní téma. Ke slovíčkům o tom, co pro nás advent znamená, přidáme tipy na to, jak přiblížit smysl adventní doby našim dětem.

Také se vám zdá, že ostatní maminky to zvládají nějak lépe než vy? Mně druhé maminky s malými dětmi vždycky připadaly upravené a klidné, jejich děti rozumné, čisté a spokojeně krácející vedle svých usměvavých maminek nebo vesele pokukující z kočárku. Zatímco já jsem většinou byla na obou stranách obtížena taškami s nákupem a k tomu jsem ještě v každé ruce držela vzpouzející se dítě. A kočárek? Ten jsem pak před sebou posouvala nohou. Většinou mně ujel autobus,

kteří jezdil jednou za půl hodiny, a tak jsem volila cestu pěšky. Bylo to přece jen méně stresující než čekat s dětmi půl hodiny na jednom místě. Samozřejmě, že v takové situaci o mé vnější upravenosti ani o mém vnitřním klidu nemohla být ani řeč.

Naštěstí jsem brzy zjistila, že to jinde vypadá podobně. Tam, kde je více malých dětí, které jsou si věkově hodně blízko, některých cílů zkrátka nelze dosáhnout. A tak jsem si často opakovala, že uklí-

zeno budu mít ještě mockrát, stejně tak jako si budu moci ještě mockrát v klidu

nakoupit nebo půjdu upravená a nikdo mé předešlé kráslíci úsilí nebude mařit. Ovšem malé děti, ty už nebudu mít nikdy. Čas, kdy se naše ratolesti vejdou do dětských střevičků, tak rychle utíká, že

bychom jej neměli promarnit lpěním na nepodstatných věcech. Uklízet se musí, ale nemusí být v každé situaci vše na svém místě. Byt ani dům nejsou výkladní skříně, ale místa, kde se žije.

Přeji nám všem, abychom v běhu všedních dnů nacházeli věci nevšední, dovedli rozlišit podstatné od nepodstatného a abychom stále věděli, že na to nejsme sami. Za všechny, kteří se podílejí na právě *Kafemlýnku*, vás zdraví a vše dobré přeje

Karolina Antlová

jejich vrstevníci takové rodiče mají, tak proč byste zrovna vy měli být výjimkou?

Dospívající se obvykle vehementně dožadují svých práv, zato na povinnosti zapominají a už vůbec nechápou, že existují nějaké hranice, které je třeba dodržovat. Ty hranice stanovujete vy – rodiče. Dokud je na vás dospívající existenčně závislý, musí se podřídit on vám a ne obráceně. Někdy je to docela tuhý boj, kdo s koho. Ale nevzdávejte se! Je lepší hádat se s dcerou či synáčkem o nepořádku v pokoji, vypleněné ledničce či obarvených vlasech než např. řešit na kriminálce loupežné přepadení.

Puberta je opravdu těžká a bolestivá – pro obě strany, ale jedno je potěšující: netrvá věčně! Budíž

vám útěchou, že z velké většiny těch drzých, obhroublých stvoření vyrostou docela normální lidé – zodpovědní otcové a matky vážíci si svých rodičů.

A tak vám radím: Nebojte se naštvat svého pubertáka! Nestyďte se za své „staromódní“ názory – máte na ně právo.

Není ale dobré být despotickým diktátorem. Naslouchejte, diskutujte, hledejte kompromisy – ale mějte na paměti: Poslední slovo patří vám rodičům!

Hoďte sil, trpělivost, odvahy a samozřejmě Boží pomoci přeje

Magda Hauserová

Ohlédnutí za Klokoty

Ve dnech 13.–19. srpna 2007 se v Táboře-Klokotech konalo celostátní setkání mládeže. Také Proglas byl při tom, zastoupen několika svými pracovníky. Poprosili jsme je o krátký postřeh.

Od pondělka 13. srpna se jihočeské město Tábor začalo plnit mladými lidmi. Přijelo jich přes pět tisíc a všichni měli jednu věc společnou – víru v Boha a touhu se s ním setkat právě tady, na poutním místě, mezi svými vrstevníky z celé republiky. Když v úvodu obdrželi účastníci informační brožurky s programem, bylo víceméně jasné, že se snad nenajde nikdo, kdo by se nudil.

Program byl opravdu nabitý. Každý den jsme začali modlitbou ve větších či menších společenstvích, slavili mši svatou. Dopolnední program také doplňovaly katecheze některého z kněží či biskupů. Po obědě se všech pět tisíc lidí postupně rozeběhlo na odpolední workshopy – přednášky a diskuse na různá témata s různými osobnostmi. Přednášela například Kateřina Lachmanová, Jaro Křivohlavý, Jan Balík, Angelo Scarano, Marie Svatošová a další.

Komu zrovna žádné téma nevyhovovalo či se na svůj workshop z kapacitních důvodů nemohl dostat (i to se stávalo), mohl si jít třeba zahrát fotbal, volejbal, projet se na lodičkách po Lužnici či tvořit zajímavé věcičky v Tvořivých dílnách. Kromě přednášek se denně konaly také koncerty různých skupin různých žánrů, divadelní představení...

Každý den byla také příležitost ke svátosti smíření či službě naslouchání. Jedním z vrcholů setkání byl také benefiční koncert pro Haiti, na kterém se vybralo 350 000 Kč.

Když se v neděli 19. srpna louka v Klokotech postupně vyprázdnila, nebyl snad nikdo, kdo by odjížděl s prázdnou. Byl to týden plný setkání – s Bohem i lidmi, plný modlitby, nových zkušeností a poznatků, aktivního odpočinku... a krásných nezapomenutelných zážitků. Kéž z nich dokážeme všichni co nejdéle čerpat.

Terezie Stoszková

▲ Moderátorka Lenka Budková ve stánku Proglasu v Táboře-Klokotech

Bylo asi povícero nás, kteří jsme do Táboře-Klokot dorazili až druhý, třetí či čtvrtý den setkání. Bála jsem se, že se v cizím městě nevyznám, ale cestu mi ukázaly desítky lidí, kteří se s barevnými visáčkami na krku procházeli ulicemi. Zvýšená koncentrace řeholních oděvů mě taktéž utvrzovala ve správném směru. Když jsem dorazila na louku u klokotského kláštera, první, do koho jsem doslova narazila, byli mí přátelé z Brna. Jo, jo, svět není zas tak velký, hned jsem se cítila víc jako doma.

Počet přítomných mě překvapil. Ne že bych dopředu nevěděla o tisících přihlášených, ale zprvu jsem si musela zvykat na smích a pokřikování, vcelku hlučnou hudbu a mačkanici v autobusech. Chvilí jsem měla pocit, že bych snad uvítala klidnější trávení prázdninového volna. Na počátku byl tedy úlek – a mezi tolika lidmi se já mám neztratit? V tolika informacích o pořádaných workshopech,

koncertech a dalším se mám vyznat? Přiznávám, že jsem se asi tak půl dne sama hledala. Ale pak jsem se nechala strhnout.

Setkání nabídlo pestrou škálu možností. Kdo si zrovna potřeboval sám v sobě něco vyřešit, mohl najít klidné místo v kapli, naslouchající srdce pro společné hledání odpovědí na otázky, možnost pro svátost smíření. Ve chvílích odpočinku jsme si prostě zašli do města na zmrzlinu. Co si kdo vybral a odnesl, záleželo jen a jen na něm. Já jsem si odvážela radost ze slunce, z přátel a touhu a chuť žít. Žít v Kristu a pro Krista.

Lenka Budková

Na setkání mládeže jezdím už léta a vždy při nich načerpám radost a energii do dalších dnů a zakusím společenství mladých lidí spojených stejnou vírou. Fascinuje mě na nich, že se mladí lidé snaží žít opravdovým křesťanským životem. Dovolte mi podělit se o několik střípků zážitků, které dokreslují celkovou atmosféru setkání.

Často mi na mysli vytane obraz z pátečního odpoledne. Louka před klokotskou bazilikou rozkvetla fialkami, více než stovkou kněží s fialovými stolami, kteří udělují svátost smíření až do večera.

Nebo při mši: schola rozbalila před evangeliem to nejlepší ze svého repertoáru. Účastníci mše zpívají, tancují, tleskají. Následuje Boží slovo, a hle, jásající šestitisícový dav zmlkl během jediné věty: Pán s vámi.

Louka, na které se pohybuje na šest tisíc mladých. Když se všichni rozprchnou za dalším programem, marně hledám papírek nebo nějaké odházené smetí.

Cestou do města vidím mladé, kteří se dávají do řeči s obyvateli Tábora. Takto nějak možná vypadali první Ježíšovi učedníci, když šli do světa hlásat učení svého Mistra.

Celostátní setkání mladých se letos vydářílo. Vy, kteří byste si rádi připomněli atmosféru oněch dní, najděte si na internetových stránkách www.proglas.cz oddíl CSM Tábor-Klokoty 2007. Můžete si poslechnout autentické nahrávky přímo z Tábora.

Luděk Strašák

O spolupráci Radia Proglas, Katolického týdeníku a Tv Noe

Ve dnech, kdy dostáváte tento Zpravodaj Klubu přátel Proglasu do ruky, už asi víte, zda a co se podařilo. Katolický týdeník je bezesporu nejdůležitějším a nejprodávanějším tištěným médiem křesťanů v zemi. Založení televize je skutečností, která se nestává každý den. Vzájemná spolupráce elektronických a tištěných médiích, která dělají křesťané, je nejen vhodná, ale vlastně navýsost žádoucí a prokazující zdravý rozum. Televize upozorní na články týdeníku, týdeník na pořady televize, rádio na pořady jednoho i na hlavní téma právě vycházejícího čísla média druhého...

Od svatého Václava začíná v Katolickém týdeníku vycházet příloha Média. Tvoří vnitřní nově přidanou dvojstranu. Vychází čtrnáctidenně (týdenní by byla příliš drahá) a dává možnost Proglasu i Tv Noe přinést dostatečně velkým písmem přehled pořadů, napsat o některém z nich podrobněji, opatřit úvodníkem obsahujícím některou zajímavost z připravovaných pořadů. Příloha samozřejmě obsahuje i upozornění na pořady dalších médií, tak jak dosud bylo zvykem. Pro Proglas to znamená výměnou (finanční i obsahovou) upustit ročně od jednoho vydání Zpravodaje Proglasu, a vydávat tedy dva Zpravodaje a jedno Vlnění ročně. Věříme, že to uvítá drtivá většina posluchačů, jak členové Klubu přátel Proglasu, tak pasivní posluchači, a samozřejmě diváci Tv Noe. Těšíme se na ohlasy, zda jsme udělali dobře. Věříme, že ano.

Samozřejmě dále pokračuje spolupráce Proglasu a Tv Noe, z poslední doby zmiňme pěknou součinnost při záznamu a podpoře Charismatické konference, dále CSM Tábor-Klokoty 2007 a v neposlední řadě také společný postup právě ve vstupu do přílohy Média Katolického týdeníku. Ať je to Pánu Bohu k větší slávě a nám všem k užítku.

P. Martin Holík

www.proglas.cz
www.tvnoe.cz
www.katydz.cz

Střípky z hudební redakce

Velké díky patří vám, kteří reagujete na jednotlivé hudební pořady. Pište dál, co se vám líbilo a proč, případně co konkrétního se vám nelíbilo. Nejúspěšnějším hudebním pořadem Proglasu za červen – podle počtu vašich ohlasů – byl profil skupiny Žalman & spol. v týdeníku *Slyšte, lidé!* Úspěšné byly také profily Pavla Dobeše a Hradišťanu a rozhovor s Lubošem Malinou a Katkou García ze skupiny Garcia.

Na začátku srpna jsme v pořadu Jak se vám líbí odvysílali tři rozhovory s předními západoafrickými hudebníky: s kytaristou Afelem Bocoumem z Mali, s hráčem na perkuse Mamadou Diabatém z Burkiny Faso a se zpěvákem Magouem ze Senegalu. V pořadech jste se mohli dozvědět, o jakých problémech africké kapely zpívají nebo jak vnímají nás, bílé publikum. Rozhovory jsme pořídili na festivalu Valašský špalíček ve Valašském Meziříčí, odkud pocházely i koncertní nahrávky ve všech třech pořadech.

V letošním roce jste se se mnou coby moderátorem mohli setkat na větším množství hudebních festivalů než v minulých letech. Uváděl jsem už

zmíněný Valašský špalíček ve Valašském Meziříčí, s mikrofonom v ruce jsem se objevil na Zahradě v Náměšti na Hané, na festivalku Hoří, má panenka! v Lipůvce na Blanensku, na festivalu k 30 letům skupiny AG Flek ve Zlíně nebo – stejně jako loni

▲ Afel Bocoum a kapela Alkibar na Valašském špalíčku 2007

– na Chodských slavnostech v Domažlicích. V Náměšti nad Oslavou jsem v rámci odborného kolokvia o world music přednesl přednášku na téma Zločin v textech lidových písní. Se zážitky ze všech těchto akcí se s vámi dělím na našich stránkách hudba.proglas.cz, a to nejen slovy, ale i prostřednictvím fotografií.

Milan Tesař

Posílali byste Proglasu své příspěvky pomocí SIPO?

Tak jsme se ptali v anketě na našich internetových stránkách www.proglas.cz. Odpovědi „spíše ano“ a „ne“ byly naprosto vyrovnané (po 36 %), rozhodnutých zatím není 28 % z vás.

SIPO (neboli sdružené inkaso plateb obyvatelstva) je obstaravatelská činnost České pošty, spočívající v inkasování plateb od fyzických osob ve prospěch právnických a dalších osob, které s poštou uzavřely smlouvu o obstarávání SIPO. SIPO slouží k úhradě např. nájemného, elektřiny, plynu, vody, rozhlasových a televizních poplatků, kabelové televize, předplatného tisku, ale i sta-

vebního spoření, životních i jiných pojistek apod. SIPO umožňuje sdružit všechny pravidelné platby (voda, plyn nájem telefon, pojistné, předplatné novin atd.) do jedné jediné platby. Každý měsíc pak dostáváte podrobný výpis jednotlivých provedených plateb, takže máte kontrolu nad tím, co a kolik platíte.

Možnost vyhovět posluchačům, kteří by si přáli přispívat Radiu Proglas prostřednictvím SIPO, zatím zvažujeme. Za současného stavu, s ohledem na počet případných zájemců, by se nám nevyplácela.

Jana Juránková

Digitalizace všemi pády

To slovo už je mi občas protivné. Na jedné straně je digitalizace v našich řetězcích už téměř naprostá (CD přehrávač, počítač, internet, trasa vysílání signálu, družice, telefony, set-top-boxy – to všechno je „digitální“), na straně druhé se jaksi stále jen chystá digitalizace posledního článku zemského vysílání – vysílačů, a logicky tedy i přijímačů. Jenže se nám to protahuje. Způsobů „digi“ šíření rozhlasu přibývá, žádný však není jednoznačný, pro vysílatele spočítatelný, pro posluchače pružně využitelný. Vysíláme DVB-T pro Prahu a okolí,

Klub přátel Radia Proglas

funguje už od samých začátků Proglasu jako společenství lidí dobré vůle, kteří chtějí pomáhat tvořit nekomerční křesťanské rádio. Nádherný sen o takovém rádiu, ač zdál se kdysi být v nedohlednu, je i díky Klubu už jedenáctým rokem úžasnou skutečností.

Členové velké rodiny Klubu mají pouze dvě povinnosti: 1. šířit dobré jméno Proglasu, 2. podle možnosti přispívat (nejde ovšem jen o peníze, ale i o duchovní podporu, která je vždy oboustranná – i pracovníci Proglasu myslí na své klubové posluchače...). Se životem rádia jsou naši členové seznamováni v pravidelně a zdarma zasílaných Zpravodajích a v barevném magazínu Vlnění.

Dalšími výhodami členství jsou slevy na hudební nosiče vydané Proglasem, na trička s logem Radia Proglas a další propagační předměty. Ve vybraných knihkupectvích lze po předložení průkazky získat menší slevy. Také nákup satelitních souprav zprostředkovává Proglas pro své členy se slevou. Snad nejcennější výhodou je však patřit do tohoto živého společenství přátel, kteří na sebe vzájemně nikdy nezapomínají.

Je pravda, že v současné době už není příliv nových členů tak obrovský, jaký byl v začátcích, kdy přibývalo skoky po tisících; tento rok zatím činí průměr kolem 65 přihlášek za měsíc a přes četné odchody na věčnost se stabilizuje už delší

experiment DVB-H do mobilů jsme zaplatili a nebyl nám prakticky umožněn, kmitočty pro střední vlny jsou k dispozici, ale pro DRM systém jsou drahé přijímače. Doporučeníhodný je v poslední době příjem našeho nejstaršího „digitálního vysílání“, a to příjem DVB-S z družice. Je zajímavý právě pro možnost přijímat ve špičkové kvalitě vedle Proglasu zejména Tv Noe, ale i Rádio 7, rádio Lumen a další programy. Kupte satelitní komplety, budoucnost vysílání z Astry 3A nebo její nástupkyně je největší „digitální“ jistotou.

P. Martin Holík

■ Klub přátel Radia Proglas:

21 134 členů, tento rok přibylo 495 členů*

■ Klub přátel Telepace a Tv Noe:

2 528 členů, tento rok přibylo 445 členů*

Děkujeme, že svým členstvím podporujete naše vysílání.

*j k 7. 9. 2007

dobu nynější stav něco přes 21 tisíc členů, což ve skutečnosti představuje kolem 45 tisíc lidí.

S radostí vítáme nové mladé rodiny s více dětmi, které jsou pevnou nadějí pro budoucnost. Téměř jednu čtvrtinu členské základny tvoří členové ve věku 70 až 80 let. Něco přes pětinu jsou lidé od 60 do 70 let. V nižších věkových kategoriích je zastoupení žen a mužů vyvážené, od 50 let výše začínají převažovat ženy, které ve vyšších věkových skupinách trojnásobně převyšují počet mužů. Muži, vzmužte se a hlase se do našeho i vašeho Klubu! Na věčnost se už za nás jistě přimlouvá přes dva tisíce našich bratří a sester, na které také my stále pamatujeme v modlitbách i při mších svatých.

Velkou oporou Klubu jsou KaPři (kamarádi Proglasu), kteří roznášejí dopisy se Zpravodaji rybičkám ve svých rybníčkách (tj. členům v místě svého bydliště). Pouze necelé 3 a půl tisíce členů nemají svého KaPra a dostávají naše zásilky poštou – pokud k nim patříte, neváhejte a staňte se i vy našimi bližšími kamarády!

Majka Sychrová

Máte po ruce kalkulačku?

Máte chvilku? Uvelebte se, vezměte do ruky obyčejnou kalkulačku a počítejme spolu.

Proglas má se svými patnácti FM vysílači, šířením v DVB-T pro Prahu a okolí, internetem, vysíláním ze satelitu a s pěti studií v regionech roční potřebu něco přes 23 milionů korun. Zaokrouhleně jsou to tedy 2 miliony měsíčně, to jest 90 tisíc Kč každý pracovní den (rok má asi 250 pracovních dnů). Protože výše jednoho daru je z jistého důvodu v dlouhodobém průměru 400 Kč, je třeba 225 darů denně. Protože posíláte takový dar (opět v průměru) dvakrát ročně, je třeba 28 000 dárců. Počítám správně?

Proglas eviduje asi 23 tisíc dárců, rozpočet doplňují dary anonymních dárců, granty od obcí, krajů, ministerstva kultury a také vlastní drobná činnost. Provoz Proglasu je tedy zcela odkázán na své posluchače a podporovatele a je to nejlepší lakmusový papírek jeho směřování. Ano, hlásíme se vědomě k závislosti na svých posluchačích. Těch, kteří odpověděli na otázku *Poslouchal jste v posledních sedmi dnech Proglas?*, je v přepočtu téměř sto tisíc. Znamená to, že každý čtvrtý posluchač nám na vysílání přispívá.

Děkujeme za to, je to zápas o udržení a rozvoj, trvající dvanáct let, ale troufám si říci, že jde nám všem k duhu – totiž k odpovědnosti, šetrnosti i hrlosti. Podávám tedy tímto report věcný, přehledný i potěšující.

Je ovšem vhodné uvést i další souvislosti:

- ▶ Přibývají položky, které dříve neexistovaly nebo se vyskytly jednou za mnoho let (např. letos zvýšení výkonu vysílačů Valašské Meziříčí a Třebíče a nové zahájení výstavby studia v Českých Budějovicích).
- ▶ Klesají ceny elektroniky, profi audio HW a SW ale cenu drží. Stoupá cena elektřiny. Růstem průměrné mzdy se prodražuje lidská práce, započítat je třeba i vliv inflace.

▶ Velmi dobře vybavený web s aktuálními informacemi, s bohatým audioarchivem je na rozdíl od dřívějšíka samozřejmostí. To vyžaduje samostatné redaktoři.

▶ Touha umožnit všem zájemcům příjem Proglasu nás neopustila. Znamená to hledat způsoby k pokrytí celého území státu, prošlapávat nové cestičky, provádět nové experimenty, a tedy dávat na to korunky stranou.

▶ Více pokrytí znamená více výdajů na šíření, ale toho se není třeba obávat: více posluchačů může znamenat více přispívajících podporovatelů.

Rádi bychom zde poděkovali všem, kteří nám v letošním roce pomohli svými dotacemi pro tvorbu pořadů i technické zajištění vysílání:

■ Jihomoravský kraj	200 000,–
■ městská část Brno-střed	15 000,–
■ město Znojmo	5 000,–
■ město Velké Meziříčí	5 000,–
■ město Valašské Klobouky	4 000,–

Děkujeme všem dárcům!

Podávám tedy tento stručný přehled pro radost, že lidé dobré vůle si mohou dopřát tak důležité zařízení, jakým rozhlasový program vytvářený křesťany bezesporu je, a vyjádřit naději, že štafetu podpory našeho-vašeho rádia budou i v dalších letech jak dorůstající dobří mladí lidé, tak i noví posluchači v nových místech, jednotlivci i rodiny přebírat.

Když k tomu připočítám fenomén televize, který v podobě Tv Noe může prostředky pro Proglas odčerpávat, ale také výbornou spoluprací program zpestřovat, práci zjednodušovat a vůbec po všech stránkách nám všem „jít k duhu“, je na místě Bohu i lidem děkovat a děkovat.

Pán nám všem v tom dobrém žehnej.

P. Martin Holík

Sponzory, dárcé ráda přivítá naše ekonomka

Ing. Pavlína Janošková

Z vašich dopisů

Již vícekrát jste psali prosbu o text nových slok písně k růženci, tedy o sloky k růženci světla. Proto jsme se v tomto čísle Zpravodaje rozhodli místo citací z vašich dopisů splnit vaši prosbu a tuto píseň otisknout.

Píseň k růženci – Zdráva buď, nebes Královno – najdete v Kancionále pod číslem 814. Pochází z 19. století, text vznikl kolem roku 1860 a dochoval se v Poutní knize z roku 1893. Také nápěv je podobného data, upravili jej F. Pátek a R. Bauer.

16. října 2002 vydal Jan Pavel II. apoštolský list Rosarium Virginis Mariae – Růženec Panny Marie. V jeho 21. článku najdeme nová tajemství tzv. růžence světla. Bylo tedy otázkou času, kdy vzniknou k naší písni nové sloky. A také vznikly, a to v několika variantách. Ty, které vám nabízíme, jsou dílem P. Petra Vrbackého, faráře u sv. Tomáše v Brně.

Zdeněk Dršťka

Nápěv – Kancionál č. 814

Úvod

*Zdráva buď, nebes Královno,
Maria, přesvatá Panno.
S andělem tebe zdravíme,
růžencem svatým slavíme.
Ó, Matko Páně přemilá,
zdrávas, zdrávas, Maria.*

1. Ježíš byl pokřtěn v Jordánu

*Když naplnil se spásy čas,
Pán přijal křest jak jeden z nás.
Hlas Otcův nad Jordánem zní:
Mám v Synu svém zalíbení.
Kéž srdce najde poslušná.
Zdrávas, zdrávas, Maria.*

2. Ježíš zjevil v Káně svou božskou moc

*V Káně pak mnohý spatřit smí
počátek Božích znamení.
Svou božskou mocí Ježíš dá,
oč prosí Matka soucinná.
Ať pomáhá nám prosba tvá,
zdrávas, zdrávas, Maria.*

3. Ježíš hlásal Boží království a vyzýval k pokání

*Lid, který dosud ve tmách dlí,
v království Boží uvádí
hlas Páně jasně znějící:
Měj každý srdce kající!
K nám také Syn tvůj promlouvá.
Zdrávas, zdrávas, Maria.*

4. Ježíš na Hoře proměnění zjevil svou slávu

*Dříve než přijde kříže den,
na hoře Pán je proměněn,
tvář světlem slunce zazáří,
v ní nebe slávu člověk zří.
Těž duše tvá lesk Boží zná,
zdrávas, zdrávas, Maria.*

5. Ježíš ustanovil eucharistii

*Sám sebe Kristus podává,
když věrným svým chléb rozdává.
Tím hodem lásky začíná
nás, Božích dětí, hostina.
K ní provází nás pomoc tvá,
zdrávas, zdrávas, Maria.*

Závěr

*Růžencem jsme tě slavili,
o lásku tvou jsme posili.
Buď na zemi nám ochranou
a na věčnosti Královnou.
Ó, Matko Páně přemilá,
zdrávas, zdrávas, Maria.*

Kalendář na rok 2008 je pro vás stále připraven. Můžete si jej koupit u nás v rádiu nebo si o něj napsat na tuto adresu: Nakladatelství křesťanské literatury Cesta, Náměstí Republiky 5, 614 00 Brno.

Vysílání Proglasu:

Brno	107,5 MHz
České Budějovice	92,3 MHz
Ještěd	97,9 MHz
Nové Hradky	107,5 MHz
Písek	89,5 MHz
Praděd	93,3 MHz
Praha	DVB-T
Příbram	96,0 MHz
Svatý Hostýn	90,6 MHz
Tábor	88,7 MHz
Třebíč	96,4 MHz
Uherský Brod	105,7 MHz
Valašské Klobouky	104,2 MHz
Velké Meziříčí	100,6 MHz
Znojmo	107,2 MHz
Žďár nad Sázavou	104,0 MHz

Ve střední Evropě:

- **ze satelitu ASTRA 3A (DVB-S)**
nekódováno; MPEG 2; 23,5 ° vý-
chodně; 12,525 GHz; V-polarizace;
FEC: 3/4; 27,5 Msps; PID: 180

Na celém světě:

- živě přes internet: www.proglas.cz

Pozvání do Proglasu:

- **na mši svatou z Proglasu**
pro všechny, kteří k nám zavítají –
každé úterý (mimo prázdniny) v 18.00
přímý přenos do vysílání
- **na modlitbu růžence**
pro různá společenství k živé modlitbě
do vysílání – každé pondělí a středu
v 18.00, v sobotu ve 20.30
- **na modlitbu rodin**
pro rodiče s dětmi – každou neděli
v 18.00
- **na mši svatou studentskou**
pro studenty – vždy 4. úterý v měsíci
od října do května v 18.00 v přímém
přenosu Proglasu

Kontakty:

► www.proglas.cz

■ Brno – hlavní redakce

Barvičova 85, 602 00 Brno
tel.: 543 217 241
fax: 543 217 245
GSM brána: 603 170 692
e-mail: radio@proglas.cz

■ Hradec Králové – studio Vojtěch

Velké náměstí 32
502 00 Hradec Králové
tel., záznamník: 495 063 423
fax: 495 063 424
e-mail: vojtech@proglas.cz

■ Olomouc – studio Radim

Blažejské nám. 4
771 00 Olomouc
tel., fax, záznamník: 585 220 668
e-mail: radim@proglas.cz

■ Ostrava – studio Hedvika

Kostelní náměstí 2
702 00 Ostrava
tel., fax, záznamník: 596 115 047
e-mail: hedvika@proglas.cz

■ Praha – studio Kristián

Thákurova 3, 160 00 Praha
tel., fax: 224 324 310
tel.: 220 181 319
e-mail: kristian@proglas.cz

■ Litoměřice – studio Štěpán

Diecézní dům kardinála Trochty
Komenského 4, 412 01 Litoměřice
tel.: 416 732 077
e-mail: stepan@proglas.cz